

1902. 36-ik hét.

Vegyes tartalommal
És humorral bőven
Jelen meg a lapunk
Minden egyes héten.

Szombattól-szombatig
Fogy belőle sok is,
Mert hát egész héten
Mindig aktuális a

5. sz. Ára 2 fillér.

RENDKIVÜLI ÚJSÁG

Közlemények a szerkesztőségbe küldendők: A szerkesztésért felelős és kiadó:

GUTENBERG-NYOMDA
Andrássy-udvar.

Lukács Gusztáv.
Szerkeszti: Tyra.

Kiadóhivatal:
GUTENBERG-NYOMDA
Andrássy-udvar.

Öngyilkossági kísérlet a Corsó kávéházban.

Hatvani, mint a rend őre. Az orpheum körül olalkodó gyermekek minden este lerántják az elkerítő leplet, hogy szabadon szemlélhessék az előadást. És a rendőri hatalom nem tud ennek véget vetni. Hatvani ur elhatározta, hogy tul tesz a rendőrségen. Csütörtökön az előadás kezdetétől czipőben, kezében vesszővel fel s alá járkált a lepel előtt. Tagadhatatlan, hogy a gyermek seregnak imponált H. ur erélyes fellépése. De büszkélkedett is. Boldog mosolylyal szólta oda a rendőröknek: — Látjátok, hogy mindent lehet csak akarni és érteni kell!

A folytonos örökösés közben csakhamar megéhezett s alig távozott vacsorázni már is lehullt a lepel. H. ur ezt látva, egy-két ugrással a helyszínén termett s csipőre téve kezét követelősen faggatodzott.

— Ki volt az? Ki merte lerántani a leplet? Nevezze meg magát az illető.

Egetverő zaj, taps, éljenzés, fityülés és hurrázás követte H. ur szavait, ki mivel az illető nem jelentkezett, a tömeget büntette azzal, hogy a leplet felszedette s a kamrába tétette. Mint értesülünk, Hatvaninak ezen erélyes fellépése folytán vérmes reményei lehetnek a halálozás folytán megüresedett városi biztosi állásra.

Mint értesülünk Aubram Gusztáv a kassai football csoport kintinő kápusa a Tunisban tartandó világi football

csoport képviselője gyanánt lett kiküldve. Nevezett ez alkalomból tiszteletbeli benszülötté fogják egyhangulag kikiáltani — Hipp, hopp, hurrách!

A forgács-utcán

egy szolid kávéház megnyitását ünneplik mostan, a Nemzeti kávéházét. Ma is zene mellett jó és pontos kiszolgálásban részesül a közönség.

Látogatást kér:

Tóth Bertalanné.

Dr. Koszka városatyai működésekor tett számtalan interpellációért meg nem kapja a királyi tanácsosi czimet, mely alkalomból ismerősei üdvözölni fogják és tiszteletére a Schubert-féle vendéglőben bankettet nem rendeznek.

Tahy Pali nem győz a szerelmes levelekre válaszolni. Mit csinál majd okt. 1-től, ha tüzérönkéntesi egyenruhában fog feszelegni. Mint halljuk, erre a célra egy irnokot fog tartani.

Aldozat . . .

A tánciskolában vagyunk
Mosolygó vig arcok között,
Mindenki jó kedvű, derült
Csak egy ifju oly törődött.

Mosoly helyett bánat ül
Mindekor vidám arczán
S búsan tekint egy csokorra
Mely ott fekszik a zongorán!

Ideáljának szánta azt
Ki nem fogadhatta el,
Mert a mamája meg nem engedte,
Hogy keblére tűzze fel.

Oh lányka! ha sejténéd
Udvarlód nagy áldozatát,
Ugy anyádra nem hallgatnál
S rögtön feltűznéd csokrát.

Téli kabátját csapta be
Csakhogy neked csokrod legyen.
S most csalódtan, kabát nélkül
Érted diderg e hidegben

Tyra.

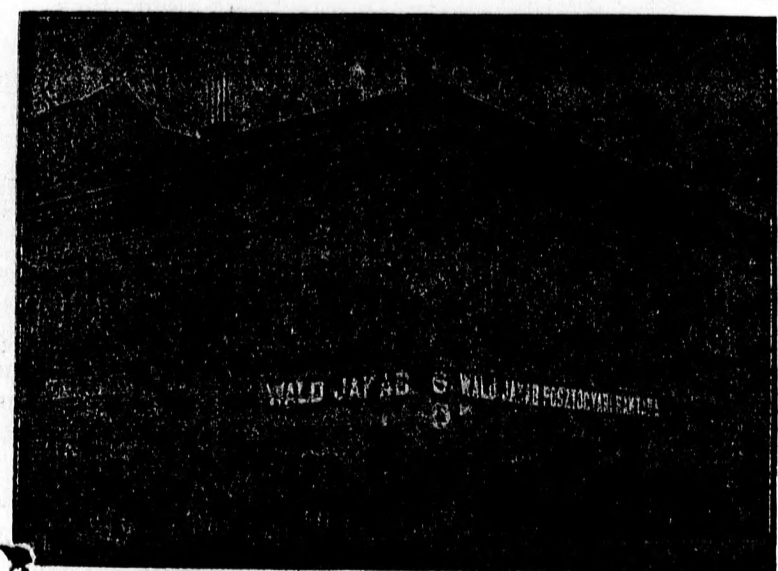
Csi—csu—csá—csó—king—kung
káng—kong—li—la—lá—ló, khinai al-
király a jövő héten érkezik városunkba
s azonnal a város pinczéjébe hajtatt,
hogy borunkat élvezze. Az alkirályt
Éder tanácsos ur fogja fogadni az állomá-
snál.

Elite uri szabó üzlet Kassán.

Készít elegáns férfi ruhákat mérsékelt árak mellett a legizlésebb kivitelben.
Nagy választék mindennemű bel- és külföldi (eredeti angol) férfi szövetekben.

WALD JAKAB
posztó gyári raktára
KASSÁN

Eö-utca 6. a Schalkházzal szemben.

Szobrot neki.

A csermely-utcától le a pesti-
utig csak egy óhaj vonul végig
s ez: emeljünk szobrot Horalek-
nek. Igaz ugyan, hogy ő még él,
éljen is az emberi kor legvégső
határáig. igaz ugyan az is, hogy
míg az ember él, szobrot szá-
mukra nem emelnek. Más ember
maga fedezi végrendeletében ha-
lála után felállítandó szobor költ-
ségeinek hiányzó részét. Ő neki
pedig barátai és tisztelői akarják
fedezni halhatatlanságát hirdető
szobor költségeit. El akarunk za-
rándokolni e szoborhoz évenként
egyszer, hogy példát mutassunk
a baráti szeretet ápolásáról a ké-
sői nemzedéknek.

Minden év október havában
— szüretkor — zárandokokhoz
méltóan üres gyomorral és kifő-
gástalanul kifejtett bört szomju-
hozó ivási képességgel fogunk a
szobor talpazatánál szőlőhegyén
megjelenni, hogy lerójjuk a ba-
ráti szeretet adóját. Horalek bá-
tyánk vendégszerető házában. Tud-
juk és szentül megvagyunk győ-
ződve, hogy állandóan két heti
ott tartózkodásunk után is ma-
rasztalni fog bennünket az ő jó-
ságos lelke. De mi erősek leszünk,
Ellent fogunk állani vendégma-
rasztaló kísérleteinek. Legfeljebb
a szent béke helyreállítása cél-
jából, hogy a kecske is jól lak-
jék s a káposzta is megmaradjon
féle szent elv szerint még csak
egy hétig fogunk ott maradni, de
tovább semmi esetre sem. Mies-
küsünk mindenre a mi szent és
ezentül megtogadjuk, hogy min-
den évben elzarándokolunk e szo-
borhoz, Ugy legyen!

Megnyilt

a női és gyermek felöl-
tők áruháza, Kossuth-
Lajos-utca 3.

Divatos új áru!

A legolcsóbb verseny árak!

Szíves megtekintésre felhívja a
Kassa város n. é. hölgyeit.

Czinner M.

A közelmúltban az „Otthon”,
hávéházban egy nagyszabású po-
fozkodási estély volt. Nem vehető
rossz néven, hiszen otthon
történt.

Udvaroltam . . .

Udvaroltam egy szép lánynak
Csak nem is oly régen,
Találkoztunk minden este
Titokban a réten.
De a midőn értesültem,
Hogy a szabóm lánya,
Kihűlt az égő szerelem
Szivemből — íránta.

Tyra.

Irodalmi működéséről és kedves
modoráról ismert rendőrfogalmazónk kö-
vetkező kérdéseket intézte egy vád-
lotthoz:

— Hogy hívják magát?

— Bocsánat én nem vagyok ma-
gának maga.

— Ne feleseljen, különben rögtön
becsukatom.

— Persze, ha az olyan könnyen
menne.

— No, hát hogy hívják önt?

— Látja ez más, így szeretem.
Engem Török Pistának hívnak.

— Mit beszél itt Pistáról. Pista
csak egy van a városban s ez nem
uraságod, hanem Szőnyi Pista bácsi.

— No hát ha úgy tetszik, Török
István a nevem.

— Tudja-e ön, hogy mivel van
vádolva?

— Ha jól tudom, nem tudom.

— Ön azzal van vádolva, hogy
az Andrassy kávéházban egy tüzről pat-
tant mnyecskevel kokketirozott s mi-
dőn ezért mellette ülő férje uraságotól
felvilágosítást kért, ön oly felvilágosítást
adott, hogy mindkét szeme szikrázott
bele. Igaz-e az?

— Igenis nem igaz. En azok közzé
tartozom, a kik nem szoktak tagadni
soha semmit. Epp e hibámnak tudható
be, hogy nem mentem az ügyvedei pá-
lyára. A tényállásban hiba van. Neve-
zetesen igaz az, hogy én ott voltam az
Andrassy-kávéházban, az is igaz, hogy
a menyecske tüzről pattant volt, az is
igaz, hogy én fixiroztam, de már az
nem igaz, hogy a mellette levő urat én
ütöttem volna pofon.

— Hogy-hogy?

— Mert ő ütött engem pofon. S
igy én emelek viszonzvát ellene.

Beöthy Ákosnak szeptember
19-ik itt tartózkodása alkalmával
meg fog tetszeni a Mődlingi cipő
üzlet bolti kisasszonya, miért az
ellenzéknek melegen fogja aján-
lani, hogy lábbeli szükségleteiket
onnan szerezzék be. Természetes
dolog, hogy a többi cipő-üzlet
tulajdonosok meg fognak pukkadni
mégükben s hogy az ő boltleá-
nyaik nem tettettek meg, to-
vábbra nem fogják őket alkal-
mazni.

A tisztviselő-telep előtti csatorna
deszkákkal van befedve. Az igaz, hogy
csak nem régeben javították de ismét
recitívált. E napokban egy arra menő
uri ember lábát ketté törte s az eltört
darabot kezébe véve haladt hazafelé.
Az ijedtségen kívül szerencsére nagyobb
baja nem történt.

Redactionkból.

Hétfőn a délelőtti órákban egy
fekete göndörhaju, elegáns uri ember
kopogtatott szerkesztőségünkbe s illően
megnevezte magát.

— Én Veczky Lajos vagyok.

— Nagyon örvendünk a szeren-
csének. Tessék ezen a háromlábú szé-
ken helyet foglalni. Mivel lehetünk ren-
delkezésére.

— Becsés lapjuk részére egy hir-
rel szolgálhatok.

— Ezer hála és gyöngyharmat,
no meg a Rendkívüli Ujságból egy tisz-
teletpéldány!

Szerkesztőnk asztalához ült s gyors
írással papírra veté Veczky ur követ-
kező szavait:

— Tegnap érkeztem Erdélyből,
a hol egy barátomnál medve vadász-
ton voltam. Egy hatalmas medvepárnak
jöttünk nyomába.

Vadászkéssel s puskámmal fel-
fegyverkezve elfoglalam helyemet. Sze-
rencsétlenségemre társaimtól s a haj-
tóktól teljesen elszigetelten, egyszerre
csak egészen egyedül, szédítő mélység
szélén találtam magamat, mely csak
egy keresztül fektetett fatörzsszel volt
áthidalva. Nagy hirtelen rémítő ordítást
hallok magam mögött s látom, hogy a
him medve egyenesen nekem tart. Más-
ként nem menekülhettem, mint ha csak
a tulsó oldalra jutok.

Késemet szájamba, fegyveremet
kezembe fogva, neki indultam csuszva-
mászva a veszedelmes utnak a fatör-
zson keresztül. Mikor már az ut közé-
pén voltam, azt veszem észre, hogy a
nőstény medve a feneketlen mélység
másik oldalán vicsoritja reám fogait.
Majdnem sóbálványnyá meredtem. A
puska kihull kezemből s a mélységbe
gördül s a mint barátaim után kiáltok,
a kés is kiesik fogam közül. Előttem
s mögöttem a borzasztó fenevad, alat-
tam a tátongó mélység . . .

Itt megszakítá szava't s szivarra
gyujtott. Szerkesztőnk pedig a szivar
rágyujtásáig tartó szünetet megünvén,
megszólt — kérem folytassa ezt a
rendkívüli érdekes esetet.

Világra szóló szenzáció!

— A vége az volt — beszélt to-
vább Veczky — hogy az ágyamról le-
gurultam és felébredtem.

— Hogyan? Hát ez csak álom volt?

— Persze, hogy álom, hisz csak
nem olvas le arcomról ilyen bátorságot.

— Uram! — Ön egy közönséges
ripök, válaszolt dühösen szerkesztőnk.
Őu csufosan becsapott bennünket. Pus-
tuljon redactionból — más dolgunk is
van, semhogy az ön badarságaira fe-
cseréljük az időt.

— Nyugodt vér szerkesztő ur!
Ezzel csak vissza adtam a kölcsönt.
Ön a mult számban a helyreigazítással
leveletem is közölte a mi által még
jobban kompromitált s daczára annak
megvétetett velem ezer példányt. Tehát
szemet-szemért, fogat-fogért.

Szerkesztőnk be sem várta Veczky
végszavát, hanem gallérjánál megfogva
ki ebrudálta a redactionból.

A Kossuth-utcai corzó kávéház egyik separéjában vasárnap éjjel egy 19 éves bajusztalan hősszerelmes öngyilkossági kísérletet követett el. Szerencsétlenségre azonban a golyó nélküli revolver golyója irányt tévesztett, a szív helyett a kéménybe repült s ezen keresztül az Isten szabad ege alá — corsozni. Mint halljuk, egy negyvenéven aluli kaszir-frajla van a játékban. A durranás anynyira megriasztotta a vendégeket, hogy csillapodás után közös elhatározás folytán a billiárd dákókkal alaposan elnászpágolták az öngyilkos jelöltet. Egy törzsvendég rémületében a feketekávés csészét is lenyelte. A mentők — azon előzetes értesítés folytán, hogy sebesülés nem történt — kivonultak.

K—sz J—s kassai tőkepénzes vezető és keresztnévének, a közgazdaság terén szerzett érdemeinek elismerésül nagy kezdőbetűk helyett csak kis kezdőbetűkkel való írása 96.785. sz. belügyminiszteri határozattal elrendeltetett.

Tanács.

János bácsi egy reggelen,
Ügyvédjéhez által megyen.

S előadja nagy panaszát,
kérve az ő bölcs tanácsát.

Ügyvéd uram szépen kérem,
Adjon egy tanácsot nekem.

Nincs egy nyugodt óráim otthon,
Folyton zsémbel az anyósom.

Reggel kezd, este végzi,
Életemet rövidíti.

Folytonosan nyomomban jár,
Hvialból jövők: már vár.

Mióta nőm fürdőben van,
Igy megyen ez minduntalan.

Ha a nőm meg ide haza
Folyton ellenem lázítja.

És nincsen egy árva szavam,
Mert mint a láng, mindjárt lobb an

Boldog lenne házasságom,
Ha nem lenne az anyósom.

Szánjon meg hát kérem szépen,
Honorálom bőségesen.

Az ügyvéd ur szörnyen hallgat,
Gondolkozik majd választ ad.

„Nagyon tisztelt kliens uram,
Önt szivemből megsajnálom,

De mindezt el kel türnie,
Mert nincs paragrafus erre.

S hogy mégis szabaduljon,
Arra csak ezt tanácsolom:

A nejétől váljon el,
S az anyósát vegye el!”

Bandi.

A bajusz tragédiája.

Bandi barátunk barátságos kis szobájában négyen ültünk az asztalnál: a házi gazda, a hajzatára büszke H. tűzérőnkéntes, a mindig vidám kedélyű Doktor és szakivónak keresztelt csekély személyem.

Mindannyian virágos hangulatban voltunk, mert a bor még a vén embert is tánczba viszi. A jó hangulat mellett leginkább bizonyít az, hogy néhány pohár olyan bornak a bekebelezése után, mely a halálos vétket is megöli, ismét csak ez volt a mottó: „Fiuk igitunk!” És ittunk in quarto quantum satis, mert bizony bor nélkül szegény a vendégség. Ment is belénk mint Ladányba a menykö.

Karcsi önkéntes barátunk a katonai életből merített cikornyás mondásokkal tartotta folytonos derűtségben a bohém kedélyű társaságot s ő maga is olyan édesdeden kaczagot — a bor hatása alatt szült — rögtönözése, hogy csak úgy zengett belé a kis rezidentia. Közbe-közbe hangzott a nóta, pengett a Doktor rozszant eziterája; de a mi a legfőbb: ürültek a poharak, hogy ismét megteljenek.

Már-már kimerültünk a jó kedvből, midőn Bandi pajtás fejét lehajtva, jobb keze mutató ujjával taktust verve ezt mormogta:

— „Tetszik tudni, én olyan sors-üldözött vagyok.”

Még bort sem látott, már is részeg. Határtalan örömmel vettünk erről tudomást, mert ilyen állapotban olyan talpraesett humoros ötletei vannak, hogy még a halottat is megkaczagtatná. Határon túl udvarias és szerfelett bizalmas; nem hiába in vino veritas. Udvariasságát akarom jellemezni, midőn a következőt idézem tőle:

„Karsikám, megengeded, hogy letegyem szivaromat?” Másnap ha mámorát kiheveri — halvány sejtelve sines a történekről.

Ez alkalommal is bőven tartott bennünket humorral, a mi a jó kedvet csak fokozta. A kaczagást Dokornak egy indítványa törte meg: — Fiuk! Ragadjuk meg üstökénél az alkalmat és borotváljuk le Bandi bajuszát.

Az indítvány merész volt ugyan, de a jókedv közepette visszhangra talált. Sikerült is rábeszélni Bandit, hogy bajuszát levétesse.

— Így sokkal érdekesebb lesz — szölt Karcsi — és jobban fog szeretni ideálad is bajusz nélkül, mint ilyen néhány szál tuskéval.

Mivel Karsira hallgatott a legjobban, az ő szavai hatottak. Ezután bajuszát beszappanoztuk és Doktor végre hajtotta a műtétet; mi visszafojtott nevetéssel, mint assisztensek álltuk körül a choropol helyett borral narcotizált páciens.

Egy-két nyiszénés — szinte most is hallom a borotva serczegését — s fájdalom a bajusz volt és nincsen már!

A műtét alatt páciensünk ányyira elgyengült, hogy kénytelenek voltunk nyugalomra téríteni, utolsó szavai voltak:

— De fog szeretni Mancsi?

— Igen, igen szölt Karcsi, csak aludj! Szavain s eltorzított arcán anynyira kaczagtunk, hogy szinte belé könnyeztünk. Mire eltávoztunk, páciensünk ugyancsak hortyogott az életveszélyes operáció után.

Másnap reggel a ligetben találkoztunk vele. Már messziről feltűnt, zsebkendővel elfedve bajusza helyét. Összeránczolt homlokkal, tajtékzó dühvel tartott felénk.

Mi, mintha semmit sem sejtjenék, vissza fojtott nevetéssel üdvözöltük.

— Szervusz Bandi! Mi az, talán a fogad fáj?

— Gyalázat! Vakmerőség, a mit tettetek velem — válaszolt Bandi. Többé semmi közünk egymáshoz. Barátságommal visszaéltetek, így leszámoltunk. Hogy ezután ismét csak kaczagtunk, az természetes. De nem törődünk Bandi szalmaláng haragjával — mert ő oly jó gyerek, hogy haragudni nem tud reánk, csak játsza a haragost — hanem karonfogva bevittük egy söresarnokba s megittuk a béke poharat.

Három hétig zsebkendőt tartott szája előtt, mert oly komikus volt bajusz nélkül. Ideálja előtt azzal vágta ki magát, hogy a lámpa fölött cigarettára akarván gyujtani, leperzselt bajuszát s így kénytelen volt leborotválgni; majd mások előtt fogfájást szimulált.

E napokban ismét boroztunk Bandinál, a házi gazda az első pohárnál így szónokolt:

— Egy éve mult, hogy e kis czellában koczingtattunk. Itt fogamzott meg agyatokban egy nagyszerű gondolat. Ha annak idején zugolódtam is, most köszönetet mondok nektek azért, hogy bajuszomat leborotváltatok. Hogy miért, im halljátok a következőket! S egy rózsaszín levélkéből néhány szót olvasott:

... Várva várom levelét, de csak nem érkezik. Ha most sem fog válaszolni, úgy találkozásunkkor megezibálom azt a kedves kis bajuszkáját, mely édesíti a csókot . . .

Istók ugyse irigylendő bajusz lett belőle

Természetesen erre ismét csak itunk — „a kedves bajusz”-ra üritettük poharunkat, de nem mulaszthattuk el, hogy czinkos társunkat, távol levő kedves Karcsi barátunkat ne éltessük.

— Virágozzék a Bandi bajusza, éljen Karcsi pajtásunk! S. P.

Tekintettel azon sajnálatos körülményre, hogy a honvédhuszárok kölcsönzött lovaikat besorozták, a lovar egylet elhatározta, hogy a város ökreit kinevezetj 1 koronás bélyeggel ellátott okmány alapján telivéreknék s azok igénybevételével fogja a szeptemberi meetinget megtartani. A program első száma a szénafogyasztók versenye. Nevezésre került Nyemanyics, angol telivér, melynek anyja mosóné volt, apját pedig leütötte a hajó kötél. Nyemanyicsot saját urlovasa, Hányi Karcsi üli meg. Ökör-nyereg hiányában az urlovas (illetve urörökös) a felesé vé sarvaiba fogódzkozik s igazán gzőnyörűen üli (illetve tehéknedik) meg azt.

Egy asszony lárma, két asszony zenebora, három asszony hetivásár, négy asszony nemzetközi koncert öszhang nélkül, öt asszony égiháboru menydörgéssel és villámlással, hat asszony felzudult népek is háborgó tengerek moraja, hét asszony uram bocsásd meg a mi bűneinket és ne vigy a kísértetbe, de szabadíts meg a gonosztól most és mindörökké Amen.

Dr. Ákos a nők kedvence így szól egy úri emberhez:

— Kérem ez több mint a mennyit kívánhatok. Ön 200 koronát akar fizetni, holott csak 100 koronát ígért arra az esetre, ha feleségét meggyógyítom, szerencsétlenségre azonban meghalt.

— Éppen azért kedves doktor ur ön többet tett, mint a mennyit ígért snem volnék tisztességes ember, ha meg nem hálálnám fáradságát.

Kovács Ferencz 6—7 év körüli nebulót egy gondolat bántotta: élvezni az orpheum előadásait. A gondolatot tett követte. Kedden este megszökött otthonról s az orpheum előtt gugolva gyönyörködött a trágaságokban. Kaczagot tapsolt és éljenzett a potya publikummal. De a dicsőség nem tartot sokáig, mert a gyermek erkölcsét féltő anyja egy nádpálczával a gyermek keresésére indult s ott az orpheum előtt a közönség szemelátára alaposan elnadrágolta. De a gyermekket annyira mehipnotizálta az előadás, hogy szembe szállt anyjával. Volt népcsődület, lárma, sírás, rendőri beavatkozás stb. — mind hasztalan. A vásott fizikót csak az előadás befejezése után ehetett engedelmségre birni. Lám, mi-ből lesz a cserebogár.

E hó 10-ikétől kezdve abban az üzletben, melyet Kassa város n. é. közönsége Mődlingi czipő gyári raktár czimen előnyösen ismert az eddigi olcsó bevásárlási árnál is sokkal olcsóbban lehet czipőt venni, mert a meglevő áru 30 százalékkal olcsóbbra lesz bélyegezve, hogy a raktár teljesen kifogyjon, mert már december végén ottan a magyar czipőgyár gyártmányai lesznek eladva. Így hát egy férfi czipő ára 2 frt 80 kr. A női czipőé 2 frt 80 kr., gyermek czipők pedig már 80 krajczárért kaphatók.

A színészek távoztával néhány kardalos hitelezőiknek mérlehetetlen fájaldalmára örömtől dagadó kebellet elillant. Hogy az állomásnál a bucsuzáskor el ne érzéknyüljenek, azért elgyalogoltak Szent-Istvánig s ott ültek fel a vonatra. A hitelezők pedig még mai napig is felváltva őrt állanak az állomásnál, nehogy elmeneküljenek ismét. Úthetitek a nyomukat.

Felsőmgyarországi lejolcsóbb butorbevásárlási forrás.

Freisinger és Társa

Kassa, Forgács-utca 16. szám.

Fizetési feltételek kuláns módon

és megállapodás szerint.

Butorok nagy választékban.

Az éjjeli pillangók szörnyen zugalódnak azért, hogy a liget egyik utja villany-világítással közlekedhetőbbé tétetett.

Két kebelbarát tele szitta magát a Richter-féle vendéglőben s most ide-oda tántorogva botorkálnak haza felé. Egyszerre csak az egyik a Kossuth-utcán földhöz vágódik s arra kéri pajtását, hogy emelje fel.

— Felemelni nem tudlak czimbora — válaszol az — hanem melléd fekszem barátságból.

Leányt ajánl a házasságközvetítő a házasodni készülő fiatal embernek. Agyba-főbe dicséri a leány természetét, műveltségét, gazdag hozományát, de utoljára megvallja azt is, hogy az egyik szemén kissé sandit. A legény a dus hozomány miatt szívesen eltekint a kis hibától és elmegy az ügynökkel háztűz nézőbe. Bevezetik őket a legszebb szobába s egymás mellé telepednek a pamlagon. Kis vártatva behívják a leányt s mikor a fiatal ember megpillantja, oda sugja a házasság-közvetítőnek:

— Hiszen ez egészen vak a fél szemén.

— Mondhatja hangosan is, hiszen süket a szerencsétlen — felel vissza a házasság-közvetítő.

Confetti bombák! Ujdonság!

Darabonkénti eladás.

ÁRA 10 KRAJCZÁR.
(LUKÁCS G.)

Andrássy udvar.

Egy helybeli közép-iskolai mennyiségtani tanár szerint a házasság oly számtani művelet, mely az egyház nyelvén összeadás, a legtöbb vőlegény azonban kivonásnak tekinti, a menyasszony sokszorozásnak tartja, az örömanya pedig fejét vakarva elosztásnak dekladálja.

A szakegyesületi tagok vasárnap egy minden tekintetben fényesen sikerült nép ünnepélyt rendeztek. Az érdem a rendezőket illeti, sem költséget sem fáradságot Kimélve minden lehető elkövettek a siker érdekében, a felülfizetőknek ez uton mond köszönetet a rendezőség. Felülfizettek: Kunai 1 kor. Greiner, N. N. 80-80 fillér. Urbach N., Zimmer, Kolai, stvánkó 40—40 fillér. Liscsák J. 30 fillér. Meffer, Csicssefszky, Szilágyi 20—20 fillér.

Ne keresd orvos arról nevezetes, hogy szereti a merész kuraikat, az az elve „vagy-vagy.” E miatt egy alkalommal a következő feliratu czédulát ragasztotta valami kopé az ajtajára:

„Itt lakik dr. Gyorsvonat. Egyetlen stáció: a köztemető.”

A szőlő hegyekből értesítenek, hogy egy ott nyaraló vadászni szokott családapa egy gyönyörű őzikét terített le a tisztásra és szerencsésen le is lőtte. Az őzike anyja sirva futott a rendőrkapitányi hivatalba.

A rokkant-egyesület egy ala Barnum-féle népünnepélyre készül. Az ünnepélyen egy Cservenyakovicsovanszky nevű 80 éves vén asszonyt fognak kisorsolni. Minden belépő egy sorszámot fog kapni s a ki a sorsolásban nem akar részt venni az 50 fillérrel megválthatja ezen jogtalanságát a jogtól. Természetesen ez a jövedelmet csak növelni fogja. A kisorsolandó nyeremény és a rendezőség között a szerződés oly értelemben lesz megkötve, ha netalán a sorsolás eredménye meddő lenne, úgy ő nagyságát a rendezők felváltva tartoznak eltartani a boldogok világába való elzónázásáig.

Névjegyek a legjutányosabban az Andrássy-palotában készítettnek.

Drága lesz a szőlő.

A szőlőnek egyik újabb betegsége, a perenospora és a kedvezőtlen időjárás nem kecsegtet bő terméssel s így meglehetősen drága lesz a szőlő.

Mindazonáltal az asztalosok és egyéb famunkások szakegylete szept. 28-án a Rogozsán-féle fürdő kertjében szüreti mulatságot rendez, mely alkalommal három szerzők részére kifüggesztve. Nevezett egyesület eddigi mulatságait mindig siker koronázta, a mi a vezetőség minden legkisebbre kiterjedő figyelmének tulajdonítható. Ez a mulatság jóval felül fogja mulni a többit, miért is felhívjuk reá a mulatni szerető közönség figyelmét.

Szerkesztői üzenetek.

K. A. Az ígért szép szó; türelmetlenül várom.

Tokió. Köszönet. A legközelebbi számban hozzuk.

Árvácska. Nem tudok én haragudni. Javítással hozzuk a következő számban.

Bakfis. Ön azt kérdezi, hogy melyik tánciskolát ajánljuk. Daczára annak, hogy czégeket nem ajánlunk, ez alkalommal kivételt teszünk és Révész Imre iskoláját szívre tett kézzel, nyugodt lelkiismerettel ajánljuk. Ott nemcsak gyorsan és alaposan sajátíthatók el a divó és különböző tánczok, hanem mérsékelten lehet mulatni is. A mester kedves modoráról mit sem szólok; valósággal istenítik ezt a csöpp embert tanítványai. No de többet el nem árulok; iratkozzék bé okt. 1-én s megköszönhetik mindenről. Pá magácskanak.